

KARÁCSONYI ÜZENET
HARCOLÓ ÉS SEBESÜLT
KATONÁINK.
KARÁCSONY-ÜNNEPÉRE.

IRTA:

KAPI BÉLA

körmendi ev. lelkész.

Ára: 1 péld. 8 fill., 50 péld. 3 kor. 70 fill., 100 péld. 7 kor.

Szentgotthárd, 1914.

Wellisch Béla villamüzemű könyvnyomdája.

Dicsőség a magasságban Istennek!
A földön békesség!
Az emberekhez jóakarattal!

Ezzel a karácsonyi üdvözléssel
küldjük ezen füzetet

a magyar haza küzdő fiának.

Szilsárkányi
ev. nőegylet.

Jó Istenünk, ki nehéz időben elhoztad karácsony ünnepét, légy velünk, hogy benned erősödjék lelkünk. Üdvözítő Krisztus, nálam szállj, bűnömtől ne iszonyodjál. Emeld magadhoz hívedet, jer, térj be örök szeretet! Amen.

ÉnekeljeteK az Úrnak!

Dallama : Adjunk hálát az Úrnak.

Eljött a szent karácsony, Hálám az égbe szálljon! Atyám, szívemből áldlak, Szerelmedért imádlak!	Hogyha utam homályos, Tövises, akadályos : Én Uram, téged hívlak, S eligazít e csillag.
---	--

Sok csillag jár az égen. De egy sem ég oly szépen, Mint Bethlehem csillagja, Mely a békét ragyogja.	Ott is, hol ők pihennek, Kedvesei szívemnek : Ott is te gyujtsz világot, Te biztató, te áldott!
--	--

Ha rám borúl a bánat, Könny ellepi orcámat : A lelkem földerítéd, Reménységgel behinted.	Égi hitem, fölséges, Oh csak vezess, kísérgess, Rövid napom hunytáig, Szebb tavaszom nyiltáig!
---	---

*

Uram, lábaink szövétneke a Te Igéd! Hallgassuk a karácsonyi ünnep tanítását :

Luk. 2, 1—20. És lőn azon napokban, parancsolat jöve Augusztus császártól, hogy mind az egész föld összeirattassék. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Czirénius volt a helytartó. Men-

nek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, ki-ki az ő városába. Fölméne pedig József is Galileából, Názáretnek városából, Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek nevezetik, mivelhogy Dávidnak házából és háznépe közül való vala; hogy beirattassék Máriával, ki néki jegyeztetett vala feleségül, és vala várandós. És lön, hogy az ő otlétükben bételének az ő szülésének napjai. És szülé az ő elsőszülött fiát, és bepólyálá, és a jászolba fekteté, mivelhogy nem vala nékik helyök a vendégfogadóban. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, kik künn a mezőn tanyáztak, és vigyáznak éjszakán az ő nyájokra. És íme, az Úrnak angyala jelenék meg nálok, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket, és nagy félelemmel megfélemlének. És monda az angyal nékik: Ne féljete; mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen; mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. És hirtelenséggel lön ott az angyallal együtt mennyei seregeknek sokasága, kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: Dicsőség a magasságban Istennek és e földön békesség, az emberekhez jóakarát! És lön, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlük a mennybe, mondának a pásztorok egymásnak: Menjünk el mind Bethlehemig, és lásuk meg e dolgot, melyet az Úr megjelentett nekünk. Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala. Mikor pedig látták, elhirdeték azt, ami nékik a kis gyermek felől mondatott. És mindenek, akik hallották, csodálkoznak azokon, amiket a pásztorok nékik mondtak. Mária pedig mindezen szavakat megtartja és szívében forgatja vala. A pásztorok megvisszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mind-

azokért, amiket hallottak és láttak, amint nékik megmondattott.

Testvéreim a Krisztusban!

Ahogy olvassátok a régi karácsonyi történetet, úgy érzitek: otthon vagytok megint. Ott ültök a régi, kedves templom padsorában, előttetek az énekeskönyv. Mikor azután elfogy ajkatokon az énekmondás, szomjas lélekkel hallgatjátok a boldogító karácsonyi üzenetet. Égi fény rezeg a csillagos éjszakában s napvilágos lesz Bethlehem felett az ég. Angyalkar éneke szállja be az ezüstlevelű olajfák között: „nagy örömet hirdetek néktek, ma született a Megtartó!” Mikor végigolvastátok a bibliai szakaszt, úgy érzitek, nem is lehet másképpen: felkeltek és hazamentek családotok körébe. Meleg, tiszta szoba, terített asztal, meghitt családi kör vár, úgy, mint máskor. Vidáman játszadozó gyermekek vesznek körül, csakúgy, mint máskor. Ölelésre tárul karotok, léptek egyet-kettőt: íme egy darabka föld a kerek nagy világon, melyről azt mondhatjuk: ez a mienk!

Végigsimítjátok szemeteket s keserűn

mondjátok: álmot láttunk. Nincs itt a régi templom, nincs itt a jól ismert, kedves otthon, csak a messze harcmező, vagy a kórház csupasz négy fala. Szomorú karácsony! Ezeren és ezeren lövészárokbán, fagyos föld fedezékében, vagy idegen város kórházaiban, idegen nyelvű emberek társaságában ünneplitek karácsony ünnepét. — Könnybe temetkezik a még meg sem született mosolygás, siránkozásba vész az ünnepi öröm.

De akármilyen nehéz megpróbáltatás látogatott meg, azért mégis karácsony ünnepe van. És akárhova vezetett Isten keze, azért mindenütt megnyilatkozik az ég s angyal-ének csendül karácsony éjszakáján: Nagy örömet hirdetek, ma született néktek a Megtartó! Az emberek csak az ünnep emberi részét semmisíthetik meg. Karácsonyfánkat ledönthetik, elszakíthatják egymástól az együttünneplőket, ellophatják ajkunk mosolyát, szívünk boldogságát, de az ünnep isteni részét, azt, amit a Megváltó földre jövele jelentett a bűnös emberiségnek, azt senki, soha el nem veheti. Történhetik velünk akármilyen: ma született nekünk a Megtartó!

Bűnbe merült világnak ez a nap hozott szabadulást. Örök halál és örök kárhozat várt az emberre. De Isten könyörült rajta, s elküldte szent Fiát, hogy „minden, valaki hiszen benne, el ne vesszen, hanem örök-életet vegyen.“ Karácsony ünnepe emelte fel az embert a veszendőség porából. Kiemelte a bűn tengeréből, megvilágította élete útját, megmutatta, hogy a mennyország kapuja feltárul előtte, ha üdvösségét a Krisztus megváltó érdemében keresi. Nem semmisülünk meg, van számunkra szabadulás, van örök hazánk, van pihenésünk a halál után! Égfelé fordítjuk könnyes tekintetünket: van mindenünk, mert van Atyánk az égben!

Nézzétek, hozzátok is lehajol az isteni kegyelem. Megfogja kezeteiket s új élet útjára vezet. Hagyjátok el bűnös szokásaitokat, tagadjátok meg szenvedélyeiteket. Keressetek az Isten közelségét s éljetez a Krisztussal. Mert nektek szükségetek van a Krisztusra. Nélküle nem állhattok meg ama nagy napon. Íme nézzétek, bűnbánati érzelmek ébrednek lelkünkben. Kereszt-hordozásunkban megpihenünk egy napra, meghajtjuk fejünket és csendesen azt mond-

juk: megérdemeltük Uram! De ugyanekkor érezzük, hogy mellénk lép a mi áldott Üdvözítőnk s csöndesítő szóval elnémítja lelkünk háborgását: ne féljeteK, én eltörölöm a világ vétkét! Mit feleltek? Szivünk felújjong: Dicsőség a magasságban Istennek, ma született a mi Megtartónk!

Azután nézzetek bizalommal ég felé. Atyátok trónol a felhők felett. Szeretettel igazgatja sorsotokat. Tudja, hogy mire van lelketeknek szüksége, nem vezet hiába nehéz megpróbáltatások útján: üdvösségteket munkálja. Megostoroz, de azután gyermekévé fogad. A szenvedés tüzeben megtisztítja lelketeK. Magához emel, új életre tanít. Ezért az új életért szenvedteK. Úgy szenvedteK azért, hogy egy új élet tiszta boldogságához érkezteK.

GondoljateK a Megváltó végtelen szenvedésére. Az ő földrejötte nem egyéb, mint a lemondás és megaláztatás súlyos keresztjének elvállalása. De ő „hű volt mindhalálíg, egészen a keresztfának haláláig.“ Ilyen hűséget követel tőleteK is. Ti se magatokért szenvedteK. Szent erkölcsi kincsekért harcolteK. Hazáért, nemzetért, szabadságért, boldog jövőnkért ont-

játok véreteket. Harcoltok otthon hagyott családotokért, a messze holnap kenyéréért, fiaitok, unokáitok nyugodalmas álmáért. Harcoltok önvédelemből az igazságért. Ez a tudat erősítsen küzdéstegekben s adjon erőt a szenvedés elhordozására.

De ezen a nehéz úton ne menjetek egyedül. Karácsony üzenete arra int, hogy a ma megszületett Krisztussal vándoroljátok a megpróbáltatás felégetett, üszkös romokba temetett mezőségeit. Egyesítse lelketeket Krisztussal a hit. Ne csak szóval, de valósággal is benne vessétek reménységteket. Nehéz erőpróbánál, midőn már-már így kiáltotok: nem birom tovább! halljátok meg szavát: aki végiglen megáll, megtartatik. Gyötrő szenvedésben, midőn kórház betegágyán álmatlanul virrasztjátok az éjszaka óráit, csöndesítse fájdalmatokat az ő igéje: a ti siralmatok örömmé változik! Ha otthon hagyott családotokra gondoltok s lelketek mélyén felsír az aggodalom: mi lesz velük? ... ki gondoskodik róluk? ... érintse meg szíveteket az az áldott, jótékony kéz: nem hagylak árvákkul, megtérek hozzátok s veletek maradok! Nyugodjatok meg. Isten nem hagyja el a benne bizókat.

A jóltévő szeretetnek is van gondja az itthonhagyottakra. Nem látnak szükségét a hitvesek, az elhagyott szülők; nem éheznek, nem dideregnek az apjukért imádkozó gyermekek. A Krisztus a tieitekkel marad. Maradjatok ti is a Krisztussal! Lelketek legyen az ő bölcsője s éltetekben erősödjék az ő nemes életpéldája.

De necsak utitársatok legyen, több legyen: Megváltótok legyen. Rettenetes képet látott szemetek. Tűzbe, vérbe borult minden. Falu, város, művészeti kincs, gazdagság, ezer és ezer emberélet elpusztult. De ha ebben a rettenetes pusztulásban megtisztítjátok szíveteket, ha Istenhez tudtok emelkedni s a Krisztus megváltó kegyelmébe tudjátok helyezni lelketeket, akkor megmentették legdrágább kincseteket. Hogy a következő idő mit hoz számotokra, nem tudja senkise. De karácsony üzenete esdve kér: higgyetek abban a Krisztusban, ki megtarthat akkor is, ha a földön mindent elveszítetek. Higgyetek benne és mondjátok el újra és újra: ma született nekünk a Megtartó! Mert nekünk megtartónk a mi Krisztusunk!

Ha lelketekre ráhullt karácsony fényé-

ből egy sugár, úgy legyetek ti is a karácsonyi öröm-üzenet hirdetői. Menjetek végig a lövészárkon, betegszobákon, menjetek a csüggedőkhöz, a fásult lelküekhez, az eldurvult szívüekhez. Fogjátok meg kezüket, mutassatok ég felé: ma született néktek is a Megváltó! Hadd tisztuljon meg ezen a napon minden lélek s hadd imádkozza minden ajak: Dicsőség legyen Istennek!

Karácsony ünnepén Isten áldását küldjük hozzátok magyar katonák! Akárhonnan vagytok is, legyetek áldottak! Lövészárkokba, kórházzobákba, lelketek szomorúságába hulljon karácsony világosságából egy fénysugár s mondja meg néktek, hogy mi hiszünk Istenben s bizunk a ti küzdelmetekben. Szívünk hálás szeretetét, lelkünk biztató buzdítását küldjük hozzátok.

A háború még tart. Nehéz szenvedések előtt álltok. Új küzdelemre mentek. Legyen veletek ezekben a nehéz időkben az Úr őriző kegyelme. Ha mellettetek röppen el a halál s ti visszatérhettek erőben, egészségben, áldjátok őt szent örömben. Ha megsebesülve, szenvedés ágyára kerültök, erősítsen vígasztaló szentlelkével. Ha pedig a harcmezőn borul rátok a halál sötét éjsza-

kája, akkor is az eget keresse szemetek utolsó sugara. Legyetek akkor is erősek! Ma született néktek a Megtartó! Ő legyen életben, halálban a ti nyereségetek.

Mi itthonmaradtak imádkozunk értetek. Nincs köztünk különbség. Gazdag, szegény, más templomban, más nyelven ugyanazt a lelket küldi az egek urához. Értetek mondott imádság a könny is, mi szemünkben csillog s szívünk minden néma érzelme az égre kiált: erős, hatalmas Isten, védelmezd hazánkat, őrizd meg küzdő vitézeinket! Hozd el a békesség napját siralmak földére! Uram, a te békességed napját! Uram, a te karácsonyi szereteted diadalát! Amen.

„Uram, nyisd meg szánkat, hogy hirdessük dicséretedet.“ Imádkozzuk:

Örök szeretet Istene, gondviselő menygyei Atyánk! Hálával magasztaljuk nagy nevedet, hogy a te szent Fiadat elküldötted e világ megváltására. Megláttad elesett voltunkat és nem hagytál minket a bűn martalékául. Lehajoltál hozzánk s irgalmas-ságod karjával magadhoz emeltél. Áldott légy a te végtelen jóságodért, áldott légy,

hogy lelkünk előtt megnyitottad a mennyet. Gyermeki háládatossággal magasztaljuk nevedet, hogy e nehéz, megpróbáltatásos időben is megjelentetted nekünk kegyelmedet. Rövid órákra elcsöndesítéd a háború viharát s megengedted, hogy lelkünk éhezését örökkévaló szentigéd kenyerével csillapíthassuk. Alázattal könyörgünk: tedd a lelkünkbe fogadott ígét termővé, tisztítsd meg érzelmünket s igazítsd akaratod útjára életünket. Légy erősségünk nehéz küzdelmünkben, biztatónk csüggedésünkben. Állj őrt mellettünk, hogy akárminő sors várjon reánk, el ne veszítsük lelkünkben a te félelmedet. Légy a sebesültekkel, csöndesítsd el fájdalmukat. Légy a haldoklókkal, a te végtelen irgalmasságod szerint emeld lelküket magadhoz. Légy a fogságba jutottakkal s adj szívükbe alázatos türelmességet. Légy otthonmaradt kedveseinkkel, őrizd életüket, védelmezd lelkük békességét. Biztasd őket, ha csüggednek s könnyhullásuk éjszakájában ird szívükbe, hogy te az özvegyek és árvák atyja vagy. Tartsd meg kegyelmedben hazánkat, nemzetünket. Olthalmazd agg királyunkat s támogasd szentlelkeddel e nehéz időben. Esdekelve könyör-

günk: ne ejtsd ki kezedből igazságos ügyünket. Hozd közelebb a békesség napját, hogy a te bölcs akaratod szerint végződő küzdelem után, boldogan térhessünk hajlékunkba s örvendező szívvel magasztalhassuk a te nevedet. Istenünk, édes Atyánk, hozzád kiáltunk. Ne fordítsd el orcádat könyör-gésünk elől. Amen.

*

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, úgy itt a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, hatalom, dicsőség mind-örökké. Amen.

*

Énekeljete az Úrnak!

Dallama : Mennyből jövök most hozzátok.

Mennyből jövén az angyalok,
Tőlök hallák a pásztorok,
Hogy egy kis gyermek született,
Amint nektek ígértetett.

Áldott Dávidnak városa,
 Melynek alacsony jászola
 Rejtegeti Isten Fiát,
 Ki néktek üdvösséget ad.

Ezen méltán örüljeteK,
 Istennel egygé letteteK ;
 A gyermek, ki ma született,
 Ti testeteK, ti véreteK.

Mit árthat a bűn és halál :
 MelletteK az Isten áll.
 Maga Krisztus küzd érteteK,
 Isten Fia van veleteK.

Ő nem hagy el, ne féljeteK,
 Csak benne bizzéK szívetek ;
 EllenségeK akármi sok,
 Nem léssen semmi károtok.

Nem marad el a győzelem,
 Végül a tietek leszen.
 Azért Istennek zengjeteK,
 Örök hálát, dicséreteK.

*

A mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, ki szeretett minket és adott örök vigasztalást és reménységet kegyelemből : vigasztalja meg a ti szíveteket és erősítsen meg titeket minden beszédben és jó cselekedetben. Amen.

Az Úr szava.

Megjelent az Istennek amaz üdvözítő kegyelme minden embernek. Mely minket tanít, hogy megtagadván a hitetlenséget és e világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk e jelenvaló világon: várván ama boldog reménységet és ama nagy Istennek és a mi megtartónknak, a Jézus Krisztusnak dicsőséges megjelenését. Ki adta ő magát miérettünk, hogy megváltana minket minden hamisságtól és tisztítana magának kiváltképen való népet, jócselekedetre igyekezőt. Ezeket szóljad és ezekről legyen intésed és feddésed minden méltósággal: senki téged meg ne utáljon.

Tit. 2, 11—15.

*

Minekutánna a mi megtartó Istenünknek jóvolta és emberekhez való szerelme megjelenék; nem az igazságnak cselekedeteiből, melyeket mi cselekedtünk volna, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket, az ujonnan való születésnek fürdője és a Szentléleknek megújítása által. Melyet kitöltött mireánk bőséggel a Jézus Krisztusnak, a mi megtartónknak általa, hogy az ő kegyelméből megigazulván, örö-

kösök legyünk az örökéletnek reménysége szerint. Igaz beszéd ez, és ezeket akarom, hogy erősítsed, hogy igyekezzenek jócselekedetekkel előljárni azok, akik hittek Istennek.

Tit. 3, 4—8.

*

Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyetlenegy szülött Fiát adná, hogy minden, valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen. Mert nem azért bocsátá Isten az ő Fiát e világra, hogy kárhoztassa e világot, hanem hogy megtartassék e világ ő általa. Aki hiszen ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hiszen, immár elkárhoztatott, mert nem hitt az Isten egyetlenegy Fiának nevében.

János evang. 3, 16—18.

*

Aki a Krisztusban vagyon, új teremtetett állat legyen: a régiek elmúltak, íme, mindenek megújultak. Mindezek pedig Istentől vagynak, ki magával minket megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és adta a megbékéltetésnek szolgáltatását nekünk.

II. Kor. 5, 17—18.

*

Bizzál az Urban, légy erős; bátorodjék
szíved és bizzál az Úrban.

27. zsoltár 14.

*

Az Isten szerint való bánat üdvösségre
való megtérést szerez, melyet soha az em-
ber meg nem bán. De a világi bánat ha-
lált szerez.

II. Kor. lev. 7, 10.

*

Ha az igazságért szenvedtek, boldogok
lesztek.

Péter ap. I. lev. 3, 14.

*

Jobb, hogy a jócselekedetekért szen-
vedjete, ha Isten is úgy akarja, hogy nem
a gonosz cselekedetekért.

Péter ap. I. lev. 3, 17.

*

A reménységben örvendezzete. A há-
borúságban tűrők legyetek. A könyörgés-
ben szorgalmatosak.

Róm. 12, 12.

*

Nékem mind életemben, mind halálom-
ban nyereségem a Krisztus.

Filipp. 1, 21.

*

Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?

Róm. 8, 31.

